

บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

ปลูกถั่วเขียวตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2543 ถึง วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2543 เพื่อเก็บ เมล็ดพันธุ์ที่แบ่งทองทดลองการเกษตร ภาควิชาพืชไร่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ จากนั้นนำ เมล็ดที่ได้ไปลดความชื้น ที่ระดับอุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 72 ชั่วโมงเพื่อให้ได้ระดับความชื้น 11 เปอร์เซ็นต์ ใส่ถุงพลาสติกแล้วเก็บไว้ในถังสีดำ

การเตรียมเชือสาเหตุโรคพืชที่จะใช้ทดสอบ โดยใช้ cork borer ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.6 เซนติเมตร เจาะเส้นไยรอบ ๆ โคลนของเชื้อ *Macrophomina phaseolina* นำมาระบบ PDA ผสมผงพืชสมุนไพรความเข้มข้น 0, 10, 20, 30 และ 40 กรัมต่อลิตร เป็นเวลา 3 วัน ที่ห้องปฏิบัติ การโรคพืช ภาควิชาโรคพืช มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่

การอบพืชสมุนไพร โดยหันพืชสมุนไพร 10 ชนิด คือ กระเทียม กระชาย กระเพรา ขิง ข่า ขมิ้น ตีปี๊ ตะไคร้ สะเดา และหอมหัวใหญ่ นำไปอบลดความชื้นได้ 3 เปอร์เซ็นต์โดยใช้ซิลิค้า (silica gel) แล้วบดให้เป็นผง ที่ศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ 7 ต.แม่เหียะ อ.หางคง จ.เชียงใหม่

การคลุกเชือกับเมล็ด โดยนำเมล็ดถั่วเขียวพันธุ์ประมาณ 1,000 เมล็ด ผสมกับสารจับพื้นผิว (Surfactant) แล้วคลุกด้วยเส้นไยเชื้อ *Macrophomina phaseolina* จำนวน 1×10^{-6} เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ผึ่งไว้แห้ง แล้วคลุกด้วยผงพืชสมุนไพรต่าง ๆ

การทดสอบคุณภาพเบื้องต้นของเมล็ดพันธุ์ วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) ใช้ถั่วเขียว 8 พันธุ์ คือ

ถั่วเขียวผิวมัน ได้แก่ พันธุ์กำแพงแสน 1 (KPS1) พันธุ์กำแพงแสน 2 (KPS2) พันธุ์ชัยนาท 36 (CN36) พันธุ์ชัยนาท 60 (CN60) พันธุ์ชัยนาท 72 (CN72) และพันธุ์อุ่าอ่อง 1 (UT1)

ถั่วเขียวผิวคำ ได้แก่ พันธุ์อุ่ทอง 2 (UT2) และพันธุ์พิษณุโลก 2 (PT2) นำเมล็ดพันธุ์ถั่วเขียว ของแต่ละพันธุ์ไปทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์เบื้องต้นต่อไปนี้

1. ความงอกของเมล็ดพันธุ์ (Seed germination)

ทดสอบด้วยวิธีมาตรฐานโดยเพาะเมล็ดระหว่างกระดาษเพาะชื้น (Between paper method) ตามกฎการทดสอบความงอกของสมาคมทดสอบเมล็ดพันธุ์ระหว่างประเทศ (ISTA, 1999) โดยนำ เมล็ดพันธุ์มาพันธุ์ละ 4 ชั้น ๆ ละ 50 เมล็ด เพาะในกระดาษสำหรับเพาะเมล็ด จากนั้นเก็บไว้ในถุง

เพาะที่ระดับอุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส (°C) ตรวจนับความงอกในวันที่ 7 หลังจากเพาะ ประเมินผลต้นกล้าปกติ (normal seedling) แล้วคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ความงอก

2. ความแข็งแรงของเมล็ดพันธุ์ (Seed vigor test) ดังนี้

2.1 ทดสอบด้วยการเร่งอายุ (Accelerated aging test) นำเมล็ดพันธุ์ในแต่ละพันธุ์ พันธุ์ละ 4 ชั้า ๆ ละ 50 เมล็ด ใส่ลงในขวดเร่งอายุ ที่มีความชื้นสัมพาร์ 100 เปอร์เซ็นต์ ใส่น้ำกัดน้ำ 75 มิลลิลิตร นำไปไว้ในตู้ควบคุมอุณหภูมิกึงที่ 41 ± 2 °C เป็นเวลา 72 ชั่วโมง จากนั้นนำเมล็ดมาทดสอบความงอกมาตรฐานโดยเพาะเมล็ดระหว่างกระดาษ(Between paper method)

2.2 การทดสอบความนีซิตของเมล็ดพันธุ์โดยวิธีทางชีวเคมี (Tetrazolium test) สุ่มเมล็ดพันธุ์ในแต่ละพันธุ์ ๆ ละ 4 ชั้า ๆ ละ 50 เมล็ด แช่ในสารละลาย 2,3,5-triphenyl tetrazolium chloride ที่มี pH 6.5-7.5 ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์ แล้ววางไว้ในที่มืด เมื่อครบกำหนด สังเกตด้วยน้ำกัดน้ำ แกะเปลือกหุ้มเมล็ด (seed coat) ตรวจดูการติดสีตามตำแหน่งต่าง ๆ ของเมล็ดพันธุ์

2.3 การทดสอบด้วยวิธีวัดค่านำไฟฟ้า (Electrical conductivity test) สุ่มเมล็ดถั่ว เชียว ในแต่ละพันธุ์ ๆ ละ 4 ชั้า ๆ ละ 25 เมล็ด ชั่งน้ำหนักเมล็ด แล้วแช่ในน้ำกัดน้ำ 75 มิลลิลิตร นำไปไว้ในตู้ควบคุมอุณหภูมิ ที่ 20 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นrinน้ำที่แช่เมล็ดมาวัดการนำไฟฟ้าด้วย เครื่อง Fisher conductivity meter model 152 แล้วรายงานผลการทดสอบการนำไฟฟ้า ที่มีหน่วย เป็นไมโครโอมส์ต่อกรัม (micromhos/gram)(Perry,1981) แล้วคำนวณค่านำไฟฟ้าจากสมการดังนี้

$$\text{ค่าการนำไฟฟ้า} = \frac{\text{ค่านำไฟฟ้า}}{\text{น้ำหนักเมล็ด 25 เมล็ด}} \text{ (micromhos/cm)}$$

2.4 การวัดอัตราการเจริญเติบโตของต้นกล้า (Seedling growth rate) นำเมล็ดถั่ว เชียวในแต่ละพันธุ์ ๆ ละ 4 ชั้า ๆ ละ 50 เมล็ด วางลงในกระดาษเพาะ 2 แผ่น ๆ ละ 25 เมล็ด นำไปไว้เพาะ แล้ววัดความยาวของยอดและราก อบต้นกล้า ที่ระดับอุณหภูมิ 80 °C เป็นเวลา 22 ชั่วโมง จากนั้นคำนวณอัตราการเจริญเติบโตของต้นกล้าจากสมการดังนี้

$$\text{อัตราการเจริญเติบโตของต้นกล้า (กรัม/จำนวนต้น/7 วัน)} = \frac{\text{น้ำหนักแห้งของต้นกล้า}}{\text{จำนวนต้นกล้าปกติ}}$$

3. การตรวจเชื้อรา *Macrophomina phaseolina* ที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ถั่วเขียว

3.1 ทดสอบเชื้อโดยวิธีเพาะบนกระดาษชีน (Blotter method) โดยใช้กระดาษฟาง 3 แผ่น กระดาษกรอง 2 แผ่น วางเมล็ดถั่วเขียวในแต่ละพันธุ์ลงในจานแก้ว(petri dishes) ทำ 4 ช้ำ ๆ ละ 10 เมล็ด

3.2 ทดสอบเชื้อโดยวิธีเพาะบนอาหารวุน(Agar method) PDA นำเชื้อที่ติดมากับเปลือกเมล็ดพันธุ์ถั่วขย คลอรอกซ์ ความเข้มข้น 10 เปอร์เซ็นต์ ล้างด้วยน้ำกลันนิ่งม่าเชื้อ 3 ครั้ง ๆ ละ 5 นาที แล้ววางเมล็ดถั่วเขียวในแต่ละพันธุ์ลงในจานอาหาร PDA เพื่อตูเชื้อรา

จากนั้นแบ่งเป็น 2 การทดลองคือ

การทดลองที่ 1 การทดสอบประสิทธิภาพของผงพืชสมุนไพรต่อการเจริญของเชื้อ *Macrophomina phaseolina*

วางแผนการทดลองแบบ 10×5 factorial in Completely Randomized Design มี 2 ปัจจัย จำนวน 6 ช้ำ คือ

ปัจจัยที่ 1 ได้แก่ ชนิดของผงพืชสมุนไพร 10 ชนิด คือ

กระเทียม

กระชาย

กระเพรา

ขิง

ข่า

ขมิ้น

ดีปลิ

ตะไคร้

สะเดา

หอยหัวไนญู

ปัจจัยที่ 2 ได้แก่ ระดับความเข้มข้นของผงพืชสมุนไพร 5 ระดับ ได้แก่

0 กรัมต่อลิตร

10 กรัมต่อลิตร

20 กรัมต่อลิตร

30 กรัมต่อลิตร

40 กรัมต่อลิตร

โดยผสมพืชสมุนไพรแต่ละชนิดในระดับความเข้มข้นที่แตกต่างกันลงในอาหาร PDA แล้วนำชิ้นวุ้นที่มีเส้นใยของเชื้อรา *Macrophomina phaseolina* ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.6 ซม. วางบนอาหาร PDA เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตของเส้นใย จำนวน 8 ชั้น ชั้นละ 4 plates เป็นเวลา 3 วัน

การทดลองที่ 2 การศึกษาประสิทธิภาพของพืชสมุนไพรคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ถั่วเขียว

วางแผนการทดลองแบบ CRD จำนวน 4 ชั้น ๆ ละ 50 เมล็ด ผสมสารจับพื้นผิว จากนั้นนำพืชสมุนไพรความเข้มข้นที่เหมาะสมที่สุดที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมเชื้อได้ดีที่สุด นำมาคลุกเมล็ดถั่วเขียวพันธุ์ต่าง ๆ จำนวน 8 พันธุ์ นำไปทดสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ดังต่อไปนี้

2.1 ความงอกของเมล็ดพันธุ์ (Seed germination) ทดสอบด้วยวิธีมาตรฐานโดยเพาะเมล็ดระหว่างกระดาษ(Between paper method) ทั้งในห้องปฏิบัติการของภาควิชาพืชฯ และภาควิชาโรคพืช และทดสอบความงอกในดิน(Larry O. et al., 1995) ที่ภาควิชาพืชฯ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.2 การวัดอัตราการเจริญเติบโตของต้นกล้าโดยเพาะเมล็ดถั่วเขียวลงในดิน อบต้นกล้าที่ระดับอุณหภูมิ 80 °C เป็นเวลา 22 ชั่วโมง จากนั้นคำนวณอัตราการเจริญเติบโตของต้นกล้าจากสมการดังนี้

$$\text{อัตราการเจริญเติบโตของต้นกล้า (กรัม/จำนวนต้น/7 วัน)} = \frac{\text{น้ำหนักแห้งของต้นกล้า}}{\text{จำนวนต้นกล้าปัจจุบัน}}$$

2.3 วัดความสูงของต้นกล้าที่เพาะในดินเมื่อครบ 7 วัน แล้ววัดตั้งแต่โคนต้นถึงใบจริงครึ่งแรก

วิธีการเก็บข้อมูล

แบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

1. น้ำหนักเมล็ด 100 เมล็ด

2. หาปริมาณต่อการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อรากั้งสมการต่อไปนี้(ธรรมศักดิ์, 2528)

$$\text{การยับยั้ง(%)} = \frac{\text{เส้นผ่าศูนย์กลางโคลนนิชุดควบคุม} - \text{เส้นผ่าศูนย์กลางโคลนนิชุดทดลอง} \times 100}{\text{เส้นผ่าศูนย์กลางโคลนนิชุดควบคุม}}$$

3. หาผองพีชสมุนไพรที่มีความเข้มข้นที่เหมาะสมในการควบคุมเชื้อโดยเปรียบเทียบจากการทดลองในห้องปฏิบัติการโรคพีช
4. หาเปอร์เซ็นต์ความถูกของต้นกล้าที่คลุกด้วยสารสกัดจากผงพีชสมุนไพรในระดับความเข้มข้นต่างๆ
5. หาความแข็งแรงของเมล็ดคลัวเจริญหลังจากคลุกด้วยสารสกัดจากผงพีชสมุนไพร
6. ศึกษาดักจับต้นกล้าที่ปอกติดและผิดปอกติด